

paa, at selv lige overfor denne Minister er det slet ikke af den haarde Nød, at Folketinget følger hans Anvisning. Naar Folketinget stiller sig paa et vist bestemt Standpunkt i disse Sager og hæveder det, saa bliver det ogsaa som oftest indrømmet. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgfreds (Tauber) udtalte sig meget forsigtig derom. Det plejer jo næsten at være en Trossartikel i Landet, at navnlig vor Finansminister er en saadan Kraftkarl, der aldrig nogen Sinde gaar fra sit Standpunkt og sit Ord, men jeg skal minde ærede Medlemmer om, hvorledes det gik, da vi havde Bonusloven for. Da fandt Udvalget paa at stille op som Betingelse for at vedtage Loven, at Renten skulde nedsættes for dem, der havde Laan i Livsforfikkningen. Vilde de Herrer slaa op i Rigsdagstidenden, skulle de saa at se, at Finansministeren satte sig derimod med Haand og Fod og holdt den ene Tale længere end den anden om, at det kunde aldrig gaa, men Resultatet blev, at Folketinget fastholdt, at det ikke vilde give Bonusloven, med mindre vi fik denne Rentelettelse, og vi fik den. Det maa være de Herrer et Bevis for, at naar Folketinget stiller sig paa et fornuftigt og bestemt Standpunkt, kan det nok naa det, dersom det holder ud, og det er et saadant Tilfælde, som her foreligger. Vi forlange jo kun, at naar Staten skal have en stor Indtægt, saa skulle vi ogsaa have en Lettelse for Befolkningen paa andre Omraader. Saa siger den ærede Minister i Dag, og det samme har han ogsaa udtalt for nogle Dage siden — jeg kan derfor forstaa, at han maa tillægge det særlig Betydning — at han havde ikke stillet sig paa det Standpunkt, at han, naar der forlangtes forøgede Udgifter af Statskassen, saa straks kom og forlangte nye Skatter. Han gik videre i Dag og forklarede sig, han nævnedes denne Alderdomsforjælgelse, hvor Staten kom til at give disse mange Millioner. Men saa vil jeg tillade mig at spørge: Mon det ikke har noget at gøre med en Beregning af Indtægten, at det begynder med 1 Million, og først efter 4 Aar skal blive 2 Millioner? Mon ikke Ministeren mener, at han til den Tid faar saa meget af sit Ud, at han kan staa sig ved at give det dobbelte, thi hvorfor skulde ellers Smaafolk vente saa mange Aar?

(Modsigelse af Finansministeren.) Jeg mente, at det var den eneste fornuftige Forklaring af, at det skulde være i en Række af Aar, inden der blev givet 2 Mill., at Ministeren vilde prøve den u prøvede Opsat, om den gav saa mange flere Penge i Statskassen, at der kunde falde lidt af til Alderdomsforjælgelsen. Men hvad rager al den megen Talen, som ogsaa det ærede Medlem fra Viborg kom med, os Oppositionsmedlemmer? Naar alt kommer til alt, have vi, naar der tales om konstitutionelle Forhold, ikke set videre af det ærede Medlem af Handling. Vi have hørt mange smukke Ord ogsaa i Dag, og mange smukke Bendinger, men det mindede mig levende, da jeg hørte det ærede Medlem, om min Ungdom, da jeg læste de nationalliberale Taler: Gud, hvor mange lange og kønne Talemaader, men naar det kom til Handling, endte det altid paa det stilt modsatte Sted af det, hvor Talen begyndte, og saaledes ogsaa i Dag. Det ærede Medlem begyndte saa kraftig at bebrejde det ærede Medlem fra Holbæk (Tauber) og mig, at det var altfor lidt og for smaat, hvad vi foreslog, men mon det ærede Medlem da vil være med til at ophæve hele Halvprocentafgiften? Navnlig naar man hørte Begyndelsen af den Tale, som det ærede Medlem holdt, maatte man virkelig antage, at han var villig til f. Eks. at ophæve hele Halvprocentafgiften, men det ærede Medlem var naturligvis imod det foreliggende Forslag. Det er den nationalliberale Maade, som vi have kendt i gamle Dage, meget stærkere end nu: mange Talemaader og stonne Ord og Bendinger, men Resultatet bliver det, at det, der foreligger, det vil man netop ikke være med til, og saa kan det lidt nytte, at der holdes lange Taler, da de dog ikke ville støtte os, naar det kommer til Stykket. Jeg vil derfor spørge det ærede Medlem, om han er med til at hæve hele Halvprocentafgiften eller en Sum, som svarer til det, som vi antage, at Indtægten vil blive for Statskassen af dette Forslag. Men hvad rager det os med denne Talen fra Højres Side om, at der ikke er Penge nok i Statskassen, og at Finanserne ikke kunne taale det, thi hvad er den virkelige Grund til, at Finanserne ikke kunne taale det? Det er, at de Herrer have øst Mil-